

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Prev 455/07
06.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije, u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Branislave Apostolović, predsednika veća, Slobodana Spasića, Nadežde Radević, Jovanke Kažić i Milomira Nikolića, članova veća, u pravnoj stvari tužioca "AA", čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog JKP "Gradska toplana" Pirot, čiji je punomoćnik BA, advokat, radi naknade štete i izgubljene dobiti, odlučujući o reviziji tužioca, izjavljenoj protiv presude Višeg trgovinskog suda VII Pž. br.4475/06 od 09.08.2007. godine, u sednici veća održanoj 06. decembra 2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Višeg trgovinskog suda VII Pž. br.4475/06 od 09.08.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Trgovinskog suda u Nišu VI P br.427/05 od 21.03.2006. godine, u stavu prvom izreke, odbijen je tužbeni zahtev kojim je tužilac tražio da se obaveže tuženi da mu na ime izgubljene dobiti isplati iznos od 46.592 eura u dinarskoj protivvrednosti po najpovoljnijem kursu na dan isplate, sa kamatom po zakonu počev od utuženja, pa do isplate, kao i na ime naknade stvarne štete iznos od 33.252,00 dinara sa kamatom po zakonu počev od 11.08.2004. godine, pa do isplate. U stavu drugom izreke, odbijen je prigovor apsolutne i stvarne nenadležnosti suda izjavljen od strane tuženog. U stavu trećem izreke, odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Presudom Višeg trgovinskog suda VII Pž. br.4475/06 od 09.08.2007. godine žalba tužioca odbijena je kao neosnovana i potvrđena navedena presuda Trgovinskog suda u Nišu.

Protiv drugostepene presude tužilac je preko punomoćnika, blagovremeno izjavio reviziju, pobijajući je zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP, Vrhovni sud Srbije je našao da revizija tužioca nije osnovana.

U sprovedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju se u revizijskom postupku pazi po službenoj dužnosti, a revizijom se ne ukazuje na druge bitne povrede odredaba parničnog postupka iz navedene zakonske odredbe.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilac je vlasnik nepokretnosti - lokala u Pirotu u ulici Srpskih vladara br. 164, koji je već priključen na sistem daljinskog grejanja. Tužilac se više puta obraćao tuženom radi isključenja predmetnog poslovnog prostora sa daljinskog grejanja i to radi izvođenja radova na adaptaciji i ugradnji mernih instrumenata za utrošak toplotne energije. Tuženi je odgovorio na zahtev tužioca i obavestio ga da je potrebno da podnese zahtev za izgradnju ili rekonstrukciju Odeljenja za komunalno-stambenu delatnost SO Pirot, koji se po službenoj dužnosti dostavlja tuženom radi obrade zahteva u delu koji se odnosi na njegovu delatnost, a od čega

delimično zavisi dalja odluka nadležnog organa o dobijanju dozvole za izvođenje radova. Tužilac je 08.07.2004. godine Odeljenju za urbanizam i stambeno-komunalne delatnosti SO Pirot prijavio izvođenje radova na predmetnom objektu i to: izrada elektroinstalacije, izgradnja sanitarnog čvora, izrada spuštenog plafona sa ventilacijom i klimatizacijom, postavljanje podova i zamena ulaznog dela i bojenje portala. Tužilac nije prijavio izradu i izmenu mašinskih instalacija, odnosno radova na toplovodnoj instalaciji, mada je obaveštenjem tuženog od 11.05.2004. godine informisan da zahtev za izgradnju službenim putem organ uprave dostavlja tuženom radi odlučivanja o istom u delu koji se odnosi na toplovodne instalacije. U postupku obezbeđenja dokaza pred Opštinskim sudom u Pirotu u predmetu P. br. 566/04, utvrđeno je da je u predmetom lokalnu izvršeno fizičko odvajanje dva grejna tela – radijatora i to iz prodajnog prostora i iz mokrog čvora, bez saglasnosti tuženog.

Predmet tužbenog zahteva je zahtev tužioca za naknadu štete u vrednosti započelih i izvedenih radova na adaptaciji predmetnog poslovnog prostora, kao i naknada štete u vidu izmakle dobiti zbog nemogućnosti korišćenja – izdavanja poslovnog prostora u trajanju od 16 meseci, računajući od početka decembra 2003. godine, kao krajnjeg roka do kada je trebalo izvesti planirane radove, pa do kraja marta 2005. godine i to u iznosu mesečne zakupnine od 2.912 eura, odnosno ukupno 46.952 eura u dinarskoj protivvrednosti.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilan je zaključak nižestepeni sudovi da tužilac nije krivicom tuženog pretrpeo štetu u vrednosti započelih i izvedenih radova na adaptaciji predmetnog poslovnog prostora, niti štetu u vidu izgubljene dobiti zbog nekorišćenja – izdavanja predmetnog poslovnog prostora u zakup. Stoga su pravilnom primenom odredbe člana 154. st.1. Zakona o obligacionim odnosima tužbeni zahtev odbili.

Odredbom člana 17. st.1. Odluke o snabdevanju toplotnom energijom, koju je donela SO Pirot na sednici održanoj 06.12.2001. godine, propisano je da bez saglasnosti Toplance ne mogu se dodavati i izmeštati grejna tela, kućna razvodna mreža, niti povećavati grejne površine, a iz kućnih instalacija grejanja ne sme se uzimati topla voda ugradnjom bojlera ili na bilo koji drugi način, niti se sme menjati stanje mernih, regulacionih i sigurnosnih uređaja ili skidati sa njih plombe. U stavu 2. ove Odluke propisano je da se bez saglasnosti Toplance korisnici ne mogu isključivati iz sistema daljinskog grejanja. S obzirom da se tužilac obraćao tuženom sa zahtevom za privremeno isključenje sa sistema grejanja radi adaptacije poslovnog prostora i ugradnje mernih instrumenata za utrošak toplotne energije, te da ga je tuženi obavestio da trenutno ne postoje tehničke mogućnosti za ugradnju mernog instrumenta, pravilan je zaključak nižestepeni sudovi da je tužilac samovoljno, suprotno citiranoj odredbi Odluke o snabdevanju toplotnom energijom izvršio menjanje instalacija u predmetnom poslovnom prostoru. Stoga tužilac nema pravo na naknadu štete od strane tuženog u vrednosti započelih i izvedenih radova na adaptaciji poslovnog prostora, niti na naknadu štete u vidu izgubljene dobiti zbog nemogućnosti korišćenja – izdavanja predmetnog poslovnog prostora.

Neosnovani su navodi revizije da je sud morao da ceni da li je u konkretnom slučaju bila potrebna građevinska dozvola ili prijava radova, ili se radi o radovima za koje nije potrebno ni jedno ni drugo; da li izmeštanje radijatora predstavlja takve radove za koje je po Zakonu o planiranju i izgradnji potrebno odobrenje za gradnju, ili prijava radova, ili se radi o radovima za koje nije potrebno ni jedno ni drugo, te da je bez osnova tvrdnja tuženog da izmeštanje radijatora i privremeno isključenje sa toplovodne mreže predstavljaju adaptaciju i rekonstrukciju lokala.

U postupku je utvrđeno da tuženi nije postupio u skladu sa odredbom člana 97. st.2. u vezi sa članom 2. tač. 19. i 27. Zakona o planiranju i izgradnji, a za svoj pravni stav nižestepeni sudovi su dali razloge koji se navodima revizije ničim ne dovode u sumnju. Suprotno mišljenje revidenta o prirodi izvedenih radova i potrebi pribavljanja odobrenja za njihovo izvođenje, predstavlja drugačiju ocenu izvedenih dokaza u odnosu na ocenu dokaza od strane suda.

Na pravilnost pobijane presude ne utiču ni navodi revizije da je kod podnošenja zahteva za izvođenje radova i izdavanja odobrenja za gradnju stranka u obavezi da priloži mišljenje ovlašćene organizacije (tuženog), a ne da sam upravni organ pribavlja mišljenje od strane tuženog.

Tužilac od tuženog nije tražio saglasnost za izvođenje radova na toplovodnim instalacijama u svom objektu, već samo privremeno isključenje sa toplovodne mreže zbog izvođenja radova, pri čemu nije naveo da će izvoditi radove na izmeštanju grejnih tela – radijatora. Ni u prijavi radova podnetoj nadležnom opštinskom organu uprave tužilac nije naveo da će izvoditi radove na toplovodnim instalacijama, tako da ni taj organ nije mogao tražiti od tuženog mišljenje u vezi izvođenja tih radova. Stoga je, u konkretnom slučaju, irelevantna činjenica da li je kod podnošenja zahteva za izvođenje radova i izdavanje odobrenja za gradnju stranka u obavezi da priloži mišljenje ovlašćene organizacije ili je sam upravni organ koji o tome rešava dužan po službenoj dužnosti da pribavi mišljenje ovlašćene organizacije.

Sa izloženog, a na osnovu člana 405. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Branislava Apostolović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

ZS